

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομή προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ δξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρεῖς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γωστοποιήσεις. Κάμμειαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ληιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάψευσις κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολὺ λά, νὰ ξέρουσι πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἀθήναι, 2 Ὀκτωβρίου 1884

Ἄριθ. 140+138+16

Βασιλέα.

Ἡ φτώχεια εἶναι γκρίνια, ὁ χορτασμένος βλέπει τὸν πεινασμένο καὶ γελά.

Ὁ πεινασμένος ὁμως ἐκεῖ ποῦ κατακτείνεται συλλογισμένος συλλογίζεται μὲ τὴν ἀπελπισία του τί κακούργημα νὰ πράξῃ, γιὰ νὰ χορτάσῃ τὰ κλαίοντα παιδιὰ του καὶ τὴν γυναῖκά ποῦ κάθεται ζαρωμένη στὸ σπῆτι σφίγγοντας τὴν κοιλιά της καὶ δὲν ἔχει μάτια νὰ σηκώσῃ νὰ δῇ τὰ παιδιὰ της ποῦ τὴν τραβοῦν καὶ φωνάζουν—Ψωμί, μάνα, πεινοῦμε.

Ἐκεῖνος δὲ ὁ φτωχὸς καὶ πεινασμένος πολίτης, ὅταν δὲν ἔχῃ νὰ πᾶρ ἓνα κομμάτι ψωμί στὸ σπῆτι του, νιτρεπόμενος καὶ τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν γυναῖκά του προτιμᾷ νὰ κοιμηθῆ στὸς δρόμους παρὰ νὰ πᾶρ μ' ἄδειανὰ χέρια στὸ σπῆτι νὰ αὐξήσῃ τὴν ἀπελπισία καὶ τῆς γυναῖκάς του καὶ τῶν παιδιῶν του ποῦ ὡς τὴν ὥρα ἐκεῖνη τὰ παρηγοροῦσε λέγοντα,= Σιωπάτε καὶ θὰ ἔρθῃ ὁ μπαμπᾶς νὰ μᾶς φέρῃ πολλὰ πράγματα.

Καὶ ὅταν πλέον αὐτὴ ἡ φτωχὴ γυναῖκα βλέπει πῶς δὲν πάει ὁ ἄντρας της ἀπελπίζεται καὶ ἀνοίγει τὰ στήθια της καὶ λέει—Δὲν ἔχω πλεό παιδιὰ μου νὰ σᾶς δώσω τίποτα, νὰ βυζάζετε τὸ αἷμα μου γιὰτὶ γάλα δὲν ἔχω.

Ἀπάνω δὲ σ' αὐτὴ τὴν φρικτὴ δυστυχία νὰ παρουσιάζεται καὶ ὁ δικαστικὸς κλητῆρας νὰ τοὺς κᾶνῃ ἔξωσι καὶ νὰ τῆς κατάσχῃ τὴν μισὴ καρέκλα τῆς καὶ νὰ τὴν ψάχνῃ ἂν φορῇ πολλὰ μεσοφοῦστανα γιὰ νὰ τῆς τὰ πάρῃ καὶ τὴν ἀφήσῃ μόνο μὲ τὸ βρακί, αἱ τότε γίνεται πλέον ἄτιμος αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἢ ὄχι;

Ὅταν ἐκεῖνο τὸν φτωχὸ πολίτη ἐκεῖ ποῦ κάθεται καὶ συλλογίζεται πῶς νὰ οἰκονομήσῃ τὸ ψωμί του πᾶρ ξάφνα ὁ δημόσιος ἀρπάχτορας καὶ τοῦ γυρεύει φόρους ἀπὸ προστίματα ἐπιτηδεύματα καὶ τὰ λοιπὰ φοβερίζοντάς τον μὲ φυλακὴ, τί γίνεται; Γίνεται ἢ δὲν γίνεται κακούργος;

Ἄντις ὁ Τρικούπης νὰ βῆνῃ τὸν νόμο νὰ πληρώνουν ὅλοι οἱ φτωχοὶ τὰ καθυστερούμενα προστίματα ἀμέσως καὶ μὲ φυλάκισι ἀμέσως, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων προέρχονται ἀνόμως καὶ παρανόμως καὶ μὲ τὸ μπερδεμένους ὁ νόμος, δὲν ἀνοίγε παρακαλοῦμε τὰ μάτια του νὰ ψηφίσῃ τὸν νόμο νὰ πληρώσουν

τὰ καθυστερούμενα οἱ μεγαλοκτηματῆαι ποῦ ἀνεβαίνουν σὲ 200 μελλιούνια.

Αὐτὸ, βέβαια, δὲν τόλμησε νὰ τὸ κᾶνῃ γιὰτὶ εἴξερε πῶς τὴν ἄλλη μέρα θὰ ἦτανε τοῦμπα, βρῆκε λοιπὸν καὶ ζέσπασε στὴ φτωχολογία, ἀπὸ τὴν ὁποία ὄσο καὶ ἂν τὴν γδάρῃ μ' αὐτοὺς τοὺς φόρους τῶν προστιμάτων καὶ τῶν λειπομαρτυριῶν δὲν θὰ μαζέψῃ οὔτε 100 χιλιάδες, μὲ τὴν καταστροφὴ τους, ἐνῶ τὰ μελλεύονια ποῦ ἦτανε σωρὸς μπροστὰ του ἔκανε πῶς δὲν τᾶβλεπε, διότι νοῦκο συμπεριγχο.

Ἄς ἔρθωμε τώρα καὶ στοὺς ἄλλους φόρους ἓνα πρὸς ἓνα νὰ δοῦμε, βασιλέα, ποιους πάλι ἐπιβαρύνουν, τὸν καθαρὸ χαμάλη Λαό σου, ποῦ ἐργάζεται γιὰ νὰ παχαίνουν οἱ κηφήνες ἢ τοὺς χρυσογαδάρους;

Πρῶτο· ὁ φόρος τοῦ καπνοῦ ποιους ἐπιβαρύνει; Τὸν χαμάλη Λαό. Διότι οἱ χρυσογάδαροι φέρνουν τὰ ποῦρα τους καὶ σιγαρέτα λαθρεμπόριο ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ὅπως ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες πῶς ἔστειλε καὶ ὁ διοργανωτῆς τῶν καπνοκοφτηριῶν ἀπὸ τὴν Μπόλι 10 χιλιάδες τσιγαρέτα στὸν... ποῖον νομίζετε στὸν ἴδιο ποῦ ἔκανε τὸν νόμο τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ τὸν σκατοφάγο Καλλιγᾶ, καὶ κᾶνεις δὲν τόλμησε νὰ τὸ διαψεύσῃ.

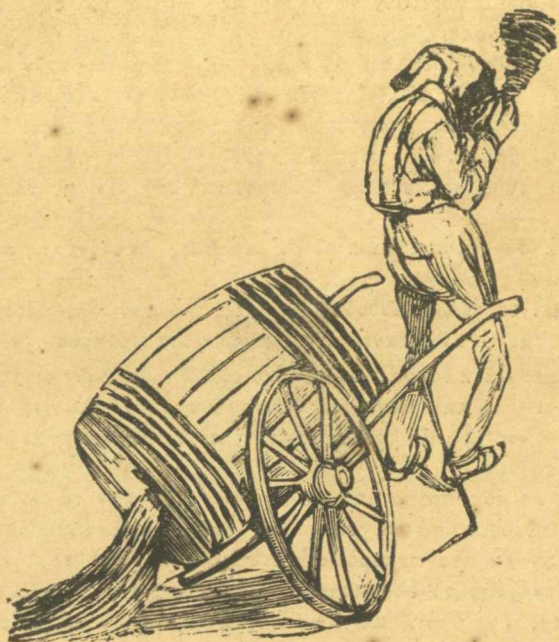
Τι θὰ πῇ φόρος, βασιλεῦ, δὲν μπορεῖτε νὰ ἐννοήσετε, γιὰτὶ ὄλα τὰ πράγματά σας κατὰ τὸν νόμο περνοῦν ἀφορολόγητα ἀπὸ τὸ τελωνεῖο, φτάνει νὰ ἔχουν ἢ κάσαις ἀπάνω τὸ—Ρουὰ ντὲ Γκρές.

Θὰ θυμᾶσαι δὲ πιστεύω τὴν ἀγανάκτησι ποῦ ἔλαβες ὅταν ἔμαθες, ὅτι μὲ τὸ ὄνομά Σου, Ρουὰ ντὲ Γκρές, πόσα λαθρεμπόρια ἀπὸ πολῦτιμα μσταξωτὰ ἔγιναν ἀπὸ ἐμπόρους καὶ μωδίστραις, καὶ πιάστηκαν στὸ τελωνεῖο.

Λοιπὸν, ὁ φόρος τοῦ καπνοῦ, καὶ ὁ φόρος τοῦ τσιγαροχάρτου ἐπιβαρύνει μόνο τὴν φτωχολογία. Γιὰτὶ αὐτὴ καπνίζει κοινὸ καπνὸ, καὶ ὄχι τὰ λαθρεμπορικὰ ποῦρα καὶ τσιγαρέτα τῶν χρυσογαδάρων, τὰ ὁποία φέρνουν ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ τὰ περνοῦν ἀνεπισήμως ἀπὸ τὰ τελωνεῖα, τάχατες ὅτι ἔχουν μέσα κενάβι γιὰ τὰ καρδερίνια τους, τῆς κουκουβάγιας καὶ παπαγάλους.

Ὁ φόρος τοῦ κρασοῦ ἐπιβαρύνει πάλι μόνο τὴν φτωχολογία, ἢ ὁποία σφίγγει τὴν ρετσίνα, καὶ μᾶς ἔκανε ἢ κυβερνήσις σου

ὁ γουρουνόδικος ἐπί παραποιήσῃ ἐπαγγέλματος, δὲν ξέρω καὶ καλὰ καλὰ πῶς τὸ λέν. Λοιπὸν συγχωρᾶτέ με καὶ ὁ θεὸς συγχωρᾶσαι.

Βρὲ τὸ κερατόπιστο ὅσο τραβῶ δρόμο τόσο καὶ λαφρένει. Νὰ τί θὰ πῆ τράβα δρόμο νὰ ξαλαφρώσῃ;

Κάτω

στους στρατῶνας τοῦ Ρουφ τὰ δυὸ μαγειριά τοῦ τάγματος τὰ διαχωρίζει ὁ λαμπρὸς καὶ ξεχειλισμένος ἀπόπατος ὅστε νὰ πέρνουν μυρουδιὰ καὶ τὰ συσίτια, ἔχουν δὲ καὶ μιὰ ξερὴ βρύσι πρὸς ἐπίδειξιν. Ὅπως δὴποτε ἂν δὲν ψοφήσουν οἱ ἄνδρες ἐρέτος, φόβο τοῦ χρόνου δὲν ἔχουν.

Θαυρῶ πῶς οἱ διοικηταὶ τῶν ταγμάτων χρέος των εἶναι νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν ὑγεία τῶν στρατιωτῶν τους, τῶν ὁποίων θεωροῦνται σὰν πάτέρες.

Εἰς αὐτὰ

δυστυχίαν αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφετε γιὰ τὸν Γιάννη Τερζάκη ποῦ εἶναι στὸ Ναύπλιο καὶ τῆς κυρίας δεῖνα τὰδε, εἶναι σωστὰ ἀτομικὰ, ἅτινα ὑπὲρ πλεόν ἀποφασίστηκε δι' ἀπόφασις καὶ τελεσίδικος μάλιστα καὶ μὴ ἀναιροβλητέας, νὰ μὴ δημοσιεύωνται οὔτε στὸ περιθώριον ἀπὸ δῶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, σύμφωνα μὲ τὸς ὅρους μας, τοὺς ὁποίους πολλακίς φοραὶ παραθήκαμε χάριν περὶ γούστου, ἀλλὰ βρῖκαμε πῶς δὲν εἶναι καλὸ,= νὰ λείψουν τὰ ἀτομικὰ, καὶ νὰ ἀρχίσουν τὰ γενικὰ καὶ ἀπόλυτα.

Αὐτοὶ οἱ ἄξιμοι ἐφημεριδογράφοι μᾶς κοροῦδεύουν, ἄλλα λέει ὁ ἓνα; καὶ ἄλλα λέει ὁ ἄλλος.

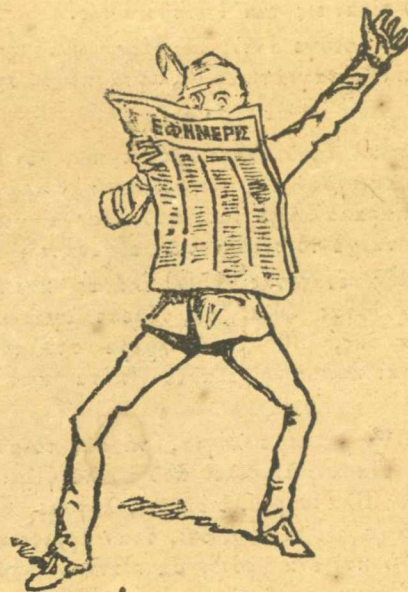
Νέος γεωμέτρης

Μαρκόπουλος.—Παπᾶ—Σταμάτη μου, ξέρεις ἔφτεισα μιὰ ταράτσα καὶ ὁ ἐργολάβος θελεῖ νὰ μὲ φάῃ στῆς πῆχες.

Παπᾶ—Σταμάτης. Βρὲ τί μοῦ λές. Πάμε τοῦ κερατᾶ νὰ τὴν καταμερήσωμε.

Μπρὸς ὁ ἓνας πίσω ὁ ἄλλος φτάνουν στὸ σπῆτι καὶ ἀρχίζει ὁ Παπᾶ—Σταμάτης νὰ μετρᾷ τὴν ταράτσα μὲ τὸ μπαστοῦνι του καὶ στὸ τέλος τῆς σπουδαίας αὐτῆς καταμέτρησης, κάθεται σοβαρὰ καὶ μὲ τὸ κομπολόγι του λέει :

— Ἐχομε καὶ λέμε τρεῖς στὸ πλάτος καὶ ἔξ στὸ μᾶκρος, μῆκος πλάτος νὰ τὸ φέρωμε ἴσα ἴσα ἔχομε ταράτσα ἀπὸ φόρδος πλάτος μῆκος 4 1)2 μέτρα τῆς γωνίας καὶ τὰ μακρονάρια τὰ βγάζομε ἔξω, δὲν μετροῦνται, εἶναι ντάρα, ὥστε νὰ μὴ τοῦ πληρώσης παρὰ ὄσαις πῆχες σοῦ λέω γώ.

Μωρὲ τί λέει τούτη, ἔμεινα ὄξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο τῶν ὑπαξιωματικῶν; Ῥψιστε Θεέ.

— Μὰ δέσποτά μου, αὐτὸς ἔφερε τὸν Ρόδιο τὸν μηχανικὸ καὶ τὴν μέτρησε καὶ τὴν εὔγανε 10 πῆχες πάρα πάνω.

— Νὰ χαθῆς πές του. Νὰ μὴ τὸν πληρώσης παρὰ ὄσαις πῆχες σοῦ λέω γώ.

Βρὲ παπᾶ—Σταμάτη ἀκόμα δὲν θὰ βάνης γνώσι; Ἀκόμα θὰ ἦσαι ὁποῖος ἦσουνα; Βρὲ ἀπὸ πότε ἔγινες σὺ γεωμέτρης. Μπὰ π' ἀνάθεμά σε, θεοπάλαβε.

Ῥορίστε καὶ φρέσκος παπᾶ τσινιέρης, καὶ γεωμέτρης μὲ τὴν μπαστοῦνα του.

Φτοῦ νὰ πάρῃ ὁ διάολος.

Ἔννοια σας καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ σιντουκάκι μου ποῦ θησαύρισα σᾶς ἔχω κλεισμένο καὶ τὸ ἰσοζύγιο.

Γνωστοποιήσεις.

Τὴν 26 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἡμέρα τετράδι καὶ ὥρα ποῦ δὲν θυμᾶμαι ἔχασα ἓνα χαρτόσημο 50 λεπτῶν ἀξίας μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Γεώργιος Πουτλῆ; διὰ ἀπόδειξιν τοῦ μισθοῦ του. Ὅποιος τὸ ἔβρε εἶναι ἄκυρο τὸ χαρτόσημον, μόνον τὴν ὑπογραφή εἶχε τὸ δὲ ἄλλο ἦτανε ἄγραφο, κι' ἀπὸ πίσω κι' ἀπὸ μπρῶς. Χαρτίκι α καὶ Μαριγῶ Μιλαρᾶ καὶ πρὸς γνώσιν σας, ὅτι δὲν πιάνεται.